

ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครนายก

Some factors affecting to the honesty of lower secondary students
in Nakhon Nayok province

อำภา แสงระวี*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการ ได้แก่ อัตมโนทัศน์ สัมพันธภาพในครอบครัว ความเชื่อมั่นในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับความซื่อสัตย์ของนักเรียน และหาน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยแต่ละปัจจัยที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ ของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดนครนายก จำนวน 328 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบสองขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดอัตมโนทัศน์ แบบวัดสัมพันธภาพในครอบครัว แบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง และแบบวัดความซื่อสัตย์ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.64 , 0.88 , 0.87 และ 0.89 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือสหสัมพันธ์พหุคูณ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยด้านอัตมโนทัศน์ สัมพันธภาพในครอบครัว ความเชื่อมั่นในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความซื่อสัตย์ของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ 0.276 ซึ่งปัจจัยทั้ง 4 ด้าน ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความซื่อสัตย์ของนักเรียน ได้ร้อยละ 27.60

2. ปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัว ส่งผลทางบวกต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 สำหรับปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองและอัตมโนทัศน์ ส่งผลทางบวกต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียน โดยที่สัมพันธภาพในครอบครัว ส่งผลทางบวกต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งมีค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ 0.492 และ 0.131 ตามลำดับ

Abstract

The purposes of this research were to study the relationships between some factors and the honesty and to study the beta weight of factors contributed to the honesty. The sample comprised 328 lower secondary Students in Nakhon Nayok

* นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ คณะกรรมการควบคุม : อาจารย์ ดร.อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล, อาจารย์ ดร.รณิดา เขยชุม

Province that was selected by using two – stage random sampling. The instruments used in the research were questionnaire self-concept, family relationship, self-confidence and the honesty. The reliability of questionnaires were 0.64 ,0.88 , 0.87 and 0.89 respectively. The data were analyzed by using multiple correlation and multiple regression.

The results of the research were as follows:

1. The multiple correlation coefficient between relationships between self-concept, family relationship, self-confidence, achievement and the honesty were 0.276 which statistically significant at .01 level. All factors explained variance of work happiness at 27.60 percentage.

2. Family relationship was positive contributed to the honesty statistically significant at .01 level. Self-confidence, Self-concept were positive contributed to the honesty statistically significant at .05 level. Achievement did not contributed to the honesty. The beta weight of family relationship and self-confidence of which contributed to the honesty were equaled 0.492 and 0.131 respectively.

ภูมิหลัง

ในสภาพการณ์ปัจจุบันคนไทยกำลังประสบปัญหาวิกฤตค่านิยมที่เป็นผลกระทบจากการเลื่อนไหลทางวัฒนธรรมต่างชาติ เข้าสู่ประเทศทั้งทางสื่อสารมวลชน และเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยขาดการคัดกรอง และเลือกรับวัฒนธรรมที่ดีงาม ทำให้คุณธรรมและจริยธรรมของคนไทยลดลง โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน เนื่องจากวิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปทำให้สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และสถาบันศาสนามีบทบาทในการอบรมเลี้ยงดูให้ความรู้ ปูทางศีลธรรมให้มีคุณภาพและจริยธรรมน้อยลง นำไปสู่ค่านิยมและพฤติกรรมที่เป็นวัตถุนิยมและบริโภคนิยมเพิ่มมากขึ้น (ศิริพรรณ เจริญใจ. 2551: 1) ซึ่งในภาวะที่บ้านเมืองปกติสุขหรือรุ่งเรือง น้อยคนนักที่จะยอมรับว่าปัญหาด้านคุณธรรมและจริยธรรมเป็นส่วนหนึ่งของแรงผลักดันที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ได้ เช่น ในกรณีของประเทศไทยในช่วงหลายปีที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่า ปัญหาทั้งหลายที่เกิดขึ้นกับประเทศไทยนั้น ล้วนแต่เป็นปัญหาเนื่องมาจากความตกต่ำทางคุณธรรมและจริยธรรมของบุคคลในสังคมแทบทั้งสิ้น (ดิเรก พรสีมา. 2543: 18-20) เนื่องจากถ้าเรามองย้อนหลังไปในอดีต จะพบว่า คนไทยในอดีตเกรงกลัวต่อบาป เป็นคนซื่อสัตย์ มีน้ำใจ รักใคร่ สามัคคีกัน ขยัน อดทน ไม่ฟุ้งเฟ้อ เหมินิยมจนลืมน้ำใจ เป็นคนมีจริยวัตรอันงดงามทั้งทางด้านการแต่งกาย การเดิน การนั่ง การนอน การพูดจา การแสดงออกล้วนแฝงไปด้วยความงดงาม น่ารัก จากการที่วัฒนธรรมบริโภคและวัตถุนิยมของตะวันตกให้เข้ามาทำถมคุณธรรมและจริยธรรมที่เราเคยเชื่อว่าเป็นสิ่งที่งดงามทำให้สังคมไทยเกิดความสับสนวุ่นวาย คนในประเทศตกเป็นทาสของวัตถุหลงใหลกับการบริโภค

ไม่ได้คำนึงถึงระเบียบ กฎเกณฑ์ ศีลธรรม ความดีงาม ความซื่อสัตย์ ไม่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เห็นแก่ตัว เอาตัวเอาเปรียบ ขาดความรัก ความสามัคคี ความเห็นอกเห็นใจกัน ซึ่งปัญหาเหล่านี้มีผลกระทบต่อความมั่นคงและการพัฒนาประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า “ชาติของเรากำลังล้มละลาย และต้องการการกอบกู้วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจเท่าๆ กับที่กำลังป่วยหนักทางสังคมและจริยธรรม ซึ่งต้องการการเยียวยา อย่างเร่งด่วน” (สิปปนนท์ เกตุทัต. 2541: 7-8)

จากปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมไทยชี้ให้เห็นว่าคุณธรรมและพฤติกรรมความซื่อสัตย์ของคนไทยได้เสื่อมถอยลง มีการทุจริตคอร์รัปชันมากขึ้น ในระดับรุนแรงเกิดขึ้นทั้งในระดับบุคคลและระดับองค์กร ด้วยวิธีการที่ซับซ้อนแยบยลมากขึ้น เมื่อมีปัญหาที่เกิดจากความไม่ซื่อสัตย์สุจริตของคนและประเทศชาติ จะต้องพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองเท่าเทียมอารยประเทศต่าง ๆ จำเป็นที่จะต้องมีการมีประชาชนที่มีคุณภาพ คือ ต้องมีความเป็นเลิศทางวิชาการ มีความสามารถในการปฏิบัติงาน มีวินัย มีคุณธรรมจริยธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณธรรม เรื่องความซื่อสัตย์สุจริต การสร้างบุคลากรให้มีความซื่อสัตย์ในการทำงาน มีความสำคัญอย่างยิ่งในยุคเศรษฐกิจใหม่ ความก้าวหน้าทันสมัยของเทคโนโลยี บุคลากรที่มีคุณธรรม ความซื่อสัตย์เป็นคุณสมบัติ สำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการทำงานทั้งองค์ภาครัฐและเอกชน (ขวัญรัก สุขสมหทัย. 2547: 1)

สถาบันที่จะเป็นตัวแทนทางสังคมที่จะรับหน้าที่ในการกล่อมเกลากิจกรรมคุณธรรม ความซื่อสัตย์ของเด็กต่อจากสถาบันครอบครัวจึงเป็นสถาบันการศึกษา โดยโรงเรียนที่ต้องรับหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้แก่เด็ก และทำหน้าที่ในการพัฒนาคนให้เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาคนให้เป็นคนดี มีคุณธรรมและสามารถดำรงตนให้มีความสุข และจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนสู่ศตวรรษที่ 21 จึงเกิดการทบทวนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้โรงเรียนต้นแบบและโรงเรียนที่มีความพร้อมในการใช้หลักสูตร ในปีการศึกษา 2552 และใช้ในโรงเรียนทั่วประเทศในปีการศึกษา 2553 ที่มีความเหมาะสมชัดเจน ทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจนเพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตร การเรียนการสอนในแต่ละระดับ ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นหนึ่งในแปดข้อของคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มี คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งในฐานะพลเมืองไทย และพลเมืองโลก (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 2)

จากการศึกษางานวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่งผลต่อความซื่อสัตย์ จากงานวิจัยของ กฤตรินทร์ นิมทองคำ (2542: 45-47) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทิพวรรณ ลิ้มสุนันันตร์ (2535 : 127) พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปาน

กลางและต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 อัทมโนทัศน์ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียน งานวิจัยของ จานูรัตน์ เก็บบุญเกิด. (2534 : 58) พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช้หุ่นมือและการใช้เกมมี มโนทัศน์ทางจริยธรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 สัมพันธภาพของผู้ปกครองส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียน จากงานวิจัยของ สุมาลี ภูผาลา (2547: 59) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับแนวคิด เสาวนิจ นิจอนันต์ชัย (2547: 46) พบว่า คุณธรรมความซื่อสัตย์ที่เข้มแข็งเกิดจากการอบรมเลี้ยงดูที่ใกล้ชิดของพ่อแม่ ความรับผิดชอบและการ ฟังตนเองเร็วตั้งแต่วัยเด็ก พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครูและพระเป็นแบบอย่าง มุสเสน และคองเกอร์ (ชมภาพ ศรีอิทยาจิต. 2548: 63 อ้างอิงจาก Musses & Conger. 1956 : 250) ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลที่มีต่อการ พัฒนาการของเด็ก พบว่า พื้นฐานพฤติกรรมของเด็ก ได้แก่ ความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์ การมี มนุษยสัมพันธ์ที่ดี เกิดขึ้นเนื่องมาจากบรรยากาศของบ้าน ถ้าทุกคนในบ้านมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันก็ จะแสดงพฤติกรรมที่ดี เป็นมิตรสามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่นด้วย ความเชื่อมั่นในตนเอง ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียน งานวิจัยของ พิไลลักษณ์ ทองรอด (2547: 32) พบว่า ความ เชื่อมั่นในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อความซื่อสัตย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ว่ามีปัจจัย ไตบ้างที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเสริมสร้างและการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอน ปรับปรุงในด้านการบริหารวิชาการ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสภาวะ แวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง และเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดการพัฒนาสังคมโดยรวมได้อย่างต่อเนื่องและ ยั่งยืน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอัทมโนทัศน์ สัมพันธภาพในครอบครัว ความ เชื่อมั่นในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใน จังหวัดนครนายก
2. เพื่อศึกษาค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยอัทมโนทัศน์ สัมพันธภาพในครอบครัว ความ เชื่อมั่นในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นใน จังหวัดนครนายก

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และส่งผลต่อความซื่อสัตย์ ของนักเรียน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก ให้มีความซื่อสัตย์ เพื่อให้นักเรียนสามารถอยู่ในสังคมด้วย

ความเป็นสุขและนำมาซึ่งความสำเร็จในชีวิต รวมทั้งผู้บริหาร ครู-อาจารย์ ผู้ปกครอง สามารถนำข้อมูลที่ได้มาสร้างกลยุทธ์ในการเพิ่มความซื่อสัตย์ให้กับนักเรียนได้อย่างเหมาะสม และนำมาบูรณาการให้สอดคล้องกับการเรียนการสอน การแนะแนวในการเรียน และดำรงชีวิตในสังคม

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 32 โรงเรียน โดยมีนักเรียนจำนวน 2,216 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 12 โรงเรียน โดยมีนักเรียนจำนวน 328 คน โดยการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้มาจากวิธีการสุ่มแบบสองขั้นตอน (Two – Stage Random Sampling) โดยมีขั้นตอนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ขั้นที่ 1 สุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (Strata) และโรงเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling)
2. ขั้นที่ 2 สุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับสลากเลือกโรงเรียนแต่ละขนาดตามที่ได้ในขั้นที่ 1 และสุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของแต่ละโรงเรียนมา 50% เพื่อใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปรที่ศึกษา

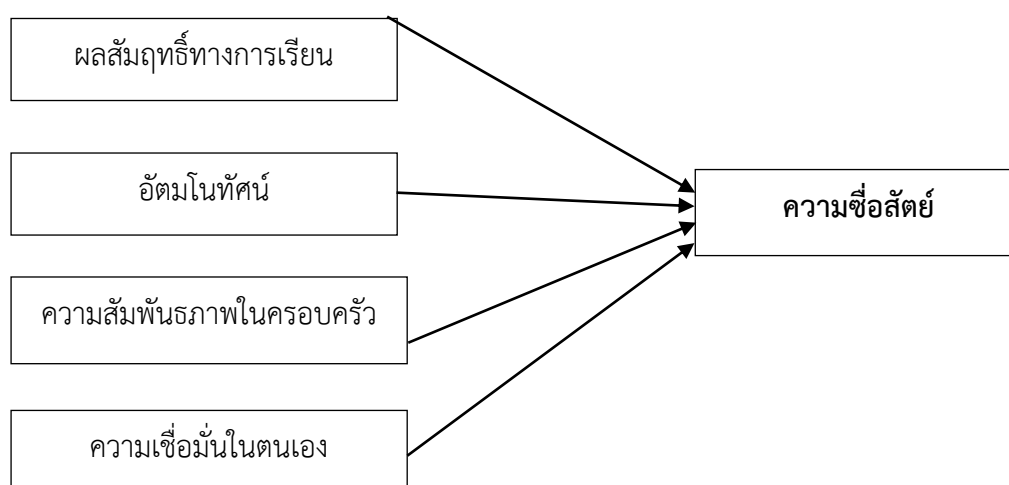
ตัวแปรต้น ได้แก่ 1) อัตมโนทัศน์ 2) สัมพันธภาพในครอบครัว 3) ความเชื่อมั่นในตนเอง 4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความซื่อสัตย์

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ตัวแปรที่สำคัญที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ได้แก่ อัตมโนทัศน์ สัมพันธภาพในครอบครัว ความเชื่อมั่นในตน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากงานวิจัยของ จานูรัตน์ เก็บบุญเกิด. (2534 : 58) พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้หุ่นมือและการใช้เกมมีมโนทัศน์ทางจริยธรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 งานวิจัยของสุมาลี ภูผาลา (2547: 59) พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มุสเสน และคองเกอร์ (ขมาพร ศรีอิทยาจิต. 2548: 63 อ้างอิงจาก Mussés & Conger.

1956 : 250) พบว่า พื้นฐานพฤติกรรมของเด็ก ได้แก่ ความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์ การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เกิดขึ้นเนื่องมาจากบรรยากาศของบ้าน ถ้าทุกคนในบ้านมีความสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกันก็จะแสดงพฤติกรรมที่ดี เป็นมิตรสามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่นด้วย และงานวิจัยของพิไลลักษณ์ ทองรอด (2547: 32) พบว่า ความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กฤตรินทร์ นิมทองคำ (2542: 45-47) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการประมวลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น ผู้วิจัยสามารถกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการตั้งสมมติฐานการวิจัยดังนี้

1. ตัวแปรปัจจัย อัตมโนทัศน์ ความสัมพันธ์ภาพในครอบครัว ความเชื่อมั่นในตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
2. ค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัย อย่างน้อยหนึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามทั้งหมด 5 ฉบับ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ชนิด 5 ระดับ ดังนี้ ฉบับที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ฉบับที่ 2 แบบวัดความซื่อสัตย์ จำนวน 23 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

ฉบับที่ 3 แบบวัดอัตมโนทัศน์ จำนวน 17 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.64 ฉบับที่ 4 แบบวัดสัมพันธภาพในครอบครัว จำนวน 22 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 ฉบับที่ 5 แบบวัดความเชื่อมั่นในตนเอง จำนวน 22 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) ค่าอำนาจจำแนก(r) และค่าความเชื่อมั่น(α) แต่ละด้านของแบบวัดที่คัดเลือก

แบบวัดด้าน	จำนวนข้อ	คัดเลือก	IOC	r	α
ความซื่อสัตย์	24	23	0.60 – 1.00	0.42 – 0.75	0.89
อัตมโนทัศน์	23	17	0.80 – 1.00	0.23 – 0.75	0.64
สัมพันธภาพในครอบครัว	24	22	0.60 – 1.00	0.27 – 0.83	0.88
ความเชื่อมั่นในตนเอง	23	22	0.60 – 1.00	0.32 – 0.81	0.87

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์จากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำหนังสือขออนุญาตในการเก็บข้อมูลยื่นต่อผู้อำนวยการโรงเรียนในโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งนัดหมาย วัน เวลา ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วางแผนในการดำเนินการล่วงหน้าและเตรียมแบบสอบถามให้มากกว่าจำนวนของกลุ่มตัวอย่างประมาณร้อยละ 20 หรือจำนวน 390 ฉบับ เพื่อเป็นการป้องกันการไม่ตอบกลับหรือการตอบข้อมูลไม่สมบูรณ์ของกลุ่มตัวอย่าง
4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ทำการเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 18 กุมภาพันธ์ – 7 มีนาคม 2556 ซึ่งผู้วิจัยต้องเก็บข้อมูลทั้งหมด 12 โรงเรียน มีจำนวน 5 โรงเรียนที่ผู้วิจัยไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ส่วนอีก 7 โรงเรียนนั้น เนื่องจากช่วงที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเป็นช่วงใกล้สอบปลายภาคของนักเรียนประกอบกับทางโรงเรียนมีกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้ไม่สะดวกในการจัดเวลาเพื่อให้ผู้วิจัยไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ซึ่งทางโรงเรียนได้มอบหมายให้ครูที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานฝ่ายวิจัยของทางโรงเรียนรับผิดชอบในการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยได้อธิบายขั้นตอนการเก็บข้อมูลให้กับครูที่เก็บข้อมูลฟังเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูลให้รัดกุม และได้ข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมดจำนวน 351 ฉบับ

5. ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วน คัดเลือกเฉพาะฉบับสมบูรณ์มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์จำนวน 328 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.45 ของแบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับทั้งหมด

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอเป็นลำดับดังต่อไปนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานและการประมาณค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างของตัวแปรปัจจัย ได้แก่ อัตมโนทัศน์สัมพันธภาพในครอบครัว ความเชื่อมั่นในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และตัวแปรตาม ได้แก่ ความซื่อสัตย์

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวแปรปัจจัย ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างตัวแปรปัจจัยกับความซื่อสัตย์ของนักเรียน

3. ผลการวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบปกติ (Enter)

3.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุระหว่างตัวแปรปัจจัยกับความซื่อสัตย์ของนักเรียน ค่ากำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ โดยใช้การทดสอบ ค่าเอฟ (F - test)

3.2 ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัย และการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าน้ำหนักความสำคัญโดยใช้ค่าที (t -test)

ผลการวิจัย

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุระหว่างตัวแปรปัจจัยทั้ง 4 ตัวแปร ได้แก่ อัตมโนทัศน์สัมพันธภาพในครอบครัว ความเชื่อมั่นในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความซื่อสัตย์ของนักเรียน มีค่าเท่ากับ 0.526 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตัวแปรปัจจัยทั้ง 4 ตัวแปรร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความซื่อสัตย์ของนักเรียน ได้ร้อยละ 27.60

2. ค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัว ส่งผลทางบวกต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเองและอัตมโนทัศน์ ส่งผลทางบวกต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่าสัมพันธภาพในครอบครัว ส่งผลทางบวกต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนมากที่สุด โดยมีค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.492 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งมีค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.131 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครนายก

ตัวแปร	b	β	SE _b	t	ลำดับ
(Constant)	1.815		.381	4.862**	
อัตมโนทัศน์ (X ₁)	-.202	-.123	.087	-2.321*	4
สัมพันธภาพในครอบครัว (X ₂)	.609	.492	.066	9.235**	1
ความเชื่อมั่นในตนเอง (X ₃)	.197	.131	.083	2.377*	2
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X ₄)	.001	.003	.018	.054	3

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง พบว่าค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัว ส่งผลทางบวกต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 สำหรับปัจจัยความเชื่อมั่นในตนเอง ส่งผลทางบวกต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และอัตมโนทัศน์ ส่งผลทางลบต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่งผลต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐาน (β) พบว่าสัมพันธภาพในครอบครัว ส่งผลทางบวกต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนมากที่สุด โดยมีค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐาน ($\beta = 0.492$) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งมีค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนมาตรฐาน ($\beta = 0.131$)

พิจารณาการเปรียบเทียบอิทธิพลของตัวแปรปัจจัยแต่ละตัวที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ (Y) สามารถสร้างสมการทำนายได้ ดังนี้

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ คือ

$$\hat{HONESTY} = 1.815^{**} - .202 \text{ SELF-CONCEPT}^{*} + .609 \text{ FAMILY RELATIONSHIP}^{**} + .197 \text{ SELF-CONFIDENCE}^{*} + .001 \text{ ACHIEVEMENT}$$

สมการทำนาย ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$\hat{Z}_{HONESTY} = -.123^{*} \text{ SELF-CONCEPT}_1 + .492^{**} \text{ FAMILY-RELATIONSHIP} + .131^{*} \text{ SELF-CONFIDENCE} + .003 \text{ ACHIEVEMENT}$$

จากสมการคะแนนดิบแปลความหมายว่า ความซื่อสัตย์ของนักเรียน จะมีคะแนน 1.815 โดยที่ไม่ต้องมีปัจจัย อัตมโนทัศน์ สัมพันธภาพในครอบครัว ความเชื่อมั่นในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

จากสมการทำนายจะพบว่า อัตมโนทัศน์ของนักเรียนที่เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้คะแนนความซื่อสัตย์ของนักเรียนลดลง .202 หน่วย เมื่อตัวแปรปัจจัยอื่นถูกทำให้คงที่ ในทำนองเดียวกัน ถ้าสัมพันธภาพในครอบครัว ความเชื่อมั่นในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้คะแนนความซื่อสัตย์ของนักเรียน เพิ่มขึ้น .609 .197 และ .001 ตามลำดับ เมื่อควบคุมตัวแปรปัจจัยอื่นให้คงที่

ส่วนคะแนนมาตรฐาน พบว่า คะแนนมาตรฐานอัตมโนทัศน์ของนักเรียน เมื่อเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้คะแนนมาตรฐานความซื่อสัตย์ของนักเรียน ลดลง .123 เมื่อตัวแปรปัจจัยอื่นถูกทำให้คงที่ ในทำนองเดียวกัน คะแนนมาตรฐานของสัมพันธภาพในครอบครัว ความเชื่อมั่นในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้คะแนนมาตรฐานความซื่อสัตย์ของนักเรียน เพิ่มขึ้น .492 .131 และ .003 ตามลำดับ เมื่อควบคุมตัวแปรปัจจัยอื่นให้คงที่

อภิปรายผล

จากการวิจัยครั้งนี้สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัว และความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.1 สัมพันธภาพในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด เสาวนิจ นิจอนันต์ชัย (2547: 46) ได้ศึกษาการปลูกฝังคุณธรรมความซื่อสัตย์ในชุมชนพุทธ คริสต์และอิสลามในประเทศไทย ผลการศึกษาโดยใช้การสัมภาษณ์ระดับลึกพบว่า คุณธรรมความซื่อสัตย์ที่เข้มแข็งเกิดจากการอบรมเลี้ยงดูที่ใกล้ชิดของพ่อแม่ ความรับผิดชอบและการพึ่งตนเองเร็วตั้งแต่วัยเด็ก พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครูและพระเป็นแบบอย่าง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ อุบลรัตน์ โพธิ์โกสุม (2523: 50) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความซื่อสัตย์ของเด็กไทย ในเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของเด็กในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบมีเหตุผลและแบบเข้มงวดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความซื่อสัตย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แต่การเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีความสัมพันธ์ทางลบกับความซื่อสัตย์ และแจ่มจันทร์ เกียรติกุล (2531 : 26-27) วิจัยพบว่า บทบาทของพ่อแม่ที่มีต่อลูก คือ การให้ความรัก ความอบอุ่น การเอาใจใส่ตั้งแต่แรกเกิด ช่วยให้ลูกเติบโตทางกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมอย่างดีที่สุด จัดประสบการณ์สิ่งแวดล้อมที่ดีและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขครอบครัวจะทำหน้าที่ได้ดีเพียงไร ขึ้นอยู่กับบรรยากาศของการอบรมเลี้ยงดูแต่ละครอบครัวสร้างขึ้น ทิศนคติของพ่อแม่ในเรื่องชีวิตครอบครัวความประพฤติของพ่อแม่ที่มีต่อลูกเหล่านี้รวมกันออกมาเป็นบรรยากาศของ

ครอบครัว ซึ่งหมายถึง วิธีการปฏิบัติที่พ่อแม่แสดงออกแก่ลูกนั่นเอง สอดคล้องกับ มุสเสน และคองเกอร์ (ชมภาพ ศรีอิทยาจิต. 2548: 63 อ้างอิงจาก Musses & Conger. 1956 : 250) ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลที่มีต่อการพัฒนาการของเด็ก พบว่า พื้นฐานพฤติกรรมของเด็ก ได้แก่ ความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์ การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เกิดขึ้นเนื่องมาจากบรรยากาศของบ้าน ถ้าทุกคนในบ้านมีความสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกันก็จะแสดงพฤติกรรมที่ดี เป็นมิตรสามารถสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่นด้วย และวอล์คเกอร์ และเทเลอร์ (สมาพร ภัทรพงศ์กิจ. 2551: 36 อ้างอิงจาก Walker and Taylor. 1991 : 264-286) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ลูกที่มีต่อการพัฒนาการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของลูก ผลการศึกษาพบว่า การอบรมสั่งสอนและการกระทำของพ่อแม่ ทำให้ลูกพัฒนาการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงขึ้นได้

1.2 ความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิไลลักษณ์ ทองรอด (2547 : 85) ได้ศึกษา การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร พบว่า สหสัมพันธ์คาโนนิคอลระหว่างชุดตัวแปรอิสระด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน สัมพันธภาพในครอบครัว ความเชื่อมั่นในตนเอง กับชุดตัวแปรตามด้านความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความประหยัด ความเมตตากรุณา ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และความกตัญญู ซึ่งสัมพันธ์ภาพในครอบครัว และความเชื่อมั่นในตนเอง ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับแอริสัน (จารุวรรณ อำนวยสมบัติ. 2545 : 54 ; อ้างอิงจาก Arrison. 1999) ได้ศึกษาองค์ประกอบของการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของ Temple University ในภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ของนักเรียนที่มีผลการเรียนดีและไม่ดีจากการใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์พบว่าความเชื่อมั่นในตนเองของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มเกิดขึ้นขณะเรียนในระดับปัจจุบัน ไม่เกี่ยวข้องกัพื้นฐานและประสบการณ์เดิมก่อนเข้าเรียน

2. อัตมโนทัศน์ มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรณวิดี จันทราช (2544 : 73) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตมโนทัศน์ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิดวินัย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวกับอัตมโนทัศน์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ปัจจัยด้านสื่อสารมวลชนกับอัตมโนทัศน์มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของจານูรัตน์ เก็บบุญเกิด. (2534 : 58) ได้ศึกษาเปรียบเทียบมโนทัศน์ทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนห้วยกะปิ อ.เมือง จ.ชลบุรี จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แผนการสอนเกี่ยวกับจริยธรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตโดยการใช้หุ่นมือ แผนการสอนเกี่ยวกับจริยธรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตโดยการใช้เกม และแบบวัดมโนทัศน์ทาง

จริยธรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช้หุ่นมือและการใช้เกมมีโน้ตสันทางจริยธรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตหลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤตรินทร์ นิมทองคำ (2542 : 106-107) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความซื่อสัตย์ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองสูง อาชีพอื่น ๆ ของผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับความซื่อสัตย์ของนักเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองปานกลาง อาชีพค้าขายของผู้ปกครอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสบโชค พูลนวม (2523 : 46) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความซื่อสัตย์กับความรู้สึกรับผิดชอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ความรู้สึกรับผิดชอบและความซื่อสัตย์มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อแยกตามเพศแล้ว นักเรียนหญิงมีความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์สูงกว่านักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อแยกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของทิพวรรณ ลิ้มสุขนิรันดร์ (2535 : 127) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และงานวิจัยของวิวัฒน์ อัสวานิชย์ (2523 : 55) พบว่า วินัยในตนเองกับความซื่อสัตย์มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีวินัยในตนเอง และความซื่อสัตย์สูงกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอนุศักดิ์ จินดา (2548 : 102) ได้ศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมมากที่สุดคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รองลงมาคือ การอบรมเลี้ยงดู และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พบว่า ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของโดเฮอที (สมาพร ภัทรพงศ์กิจ. 2551: 35 อ้างอิงจาก Dougherty. 1966 : 110) ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของการจัดการในการปฏิบัติงานของนักวิทยาศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีความรับผิดชอบสูงจะมีความซื่อสัตย์มาก ซึ่งจะพบในเด็กที่ประสบความสำเร็จในการเรียน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ริงเนสส์ (สุมาลี ภูผาลา. 2547: 22 อ้างอิงจาก Nabors. 1975 : 3241-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสุขภาพจิตภายในโรงเรียนกับนักเรียนเกรดเก้า พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมี

ปัญหาทั้งด้านครอบครัว และโรงเรียน นอกจากนี้มีพฤติกรรม คือ ขัดขืน มีความพลุ่งพล่านทางอารมณ์ และมีอาการโรคประสาทมากกว่าพวกที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะเป็นคนที่มีความรับผิดชอบควบคุมตนเองได้ มีความสัมพันธ์ที่ดีกับครู ส่วนคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเป็นคนขี้เกียจ มีความสัมพันธ์กับคนอื่นไม่ดี มีความสับสนวุ่นวายใจ ซึ่งมีสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮาร์ทฮอร์น และเมย์ (กฤตรินทร์ นิมทองคำ.2542: 22 อ้างอิงจาก Thompson. 1952: 515 ; citing Hartshorne and May. 1928) ได้ศึกษาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการศึกษาพบว่าเด็กฉลาดจะซื่อสัตย์สุจริตมากกว่าเด็กไม่ฉลาด และเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีความซื่อสัตย์มากกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนจากการเรียนมีความสัมพันธ์กันทางบวกกับคะแนนความซื่อสัตย์ เด็กชายและเด็กหญิงมีความซื่อสัตย์ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัย พบว่า สัมพันธภาพในครอบครัว ความเชื่อมั่นในตนเอง และ อัตมโนทัศน์ ส่งผลทางบวกต่อความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนั้น เป็นแนวทางในการปลูกฝังให้นักเรียนเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ ดังนี้

1.1 ทางด้านครอบครัว มีความสำคัญมากที่ช่วยส่งเสริมนักเรียน ช่วยปลูกฝังเรื่องความซื่อสัตย์ของนักเรียน การให้ความรัก ความอบอุ่น มีเหตุผล ยอมรับความสามารถและความคิดเห็น ส่งเสริมให้อิสระในการตัดสินใจ หรือแก้ปัญหาด้วยตัวเอง และให้มีส่วนร่วมในโอกาสสมควร การอบรมสั่งสอน การดูแลเอาใจใส่ ให้ความสนใจในตัวเด็ก การประพฤติตนเป็นแบบอย่าง สภาพแวดล้อมและความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวด้วยกัน การให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลและพัฒนาคุณธรรมของนักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการดูแลและติดตาม เป็นกิจกรรมร่วมมือกับผู้ปกครองพัฒนาคุณธรรมนักเรียน เช่น การอบรมเลี้ยงดู สั่งสอนด้วยวาจา การกระทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี การจัดแผนพัฒนาคุณธรรมนักเรียนรายบุคคลกับผู้ปกครอง การขอข้อมูลผู้ปกครองเพื่อพัฒนาคุณธรรมนักเรียน เป็นต้น

1.2 ทางด้านโรงเรียน ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับวัย เน้นการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติด้วยตนเอง เพื่อให้เจอกับประสบการณ์โดยตรง เด็กสามารถแยกแยะได้ระหว่างสิ่งที่ถูกกับสิ่งที่ผิด สามารถเข้าใจได้ถูกต้องและนำไปสู่การพัฒนาได้ดี กิจกรรมส่งเสริมความซื่อสัตย์ เช่น การรณรงค์การไม่พูดปด กิจกรรมของหายได้คืน การมอบรางวัลนักเรียนซื่อสัตย์ กิจกรรมประกวดคุณธรรมดีเด่นโรงเรียนเขตชุมชนนักเรียนที่มีความประพฤติดี

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เช่น ลักษณะชุมชนชุมชน สภาพแวดล้อมที่อยู่ การอบรมเลี้ยงดู การจัดการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมความซื่อสัตย์ เพื่อศึกษาว่ามีตัวแปรใดบ้าง

ที่มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ของนักเรียน เนื่องจากงานวิจัยในครั้งนี้ตัวแปรปัจจัยสามารถอธิบายความแปรปรวนของความซื่อสัตย์ได้เพียงร้อยละ 27.60

2.2 จากตัวแปรที่ผู้วิจัยทำการศึกษาในครั้งนี้ ควรนำไปศึกษาในเชิงลึกเพื่อให้ได้ตัวแปรปัจจัยบางตัวเป็นต้นเหตุของตัวแปรปัจจัยตัวอื่น ดังนั้นควรมีการศึกษาตัวแปรปัจจัยต่าง ๆ ในรูปแบบของความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Path Analysis) เพื่อค้นหาลักษณะความสัมพันธ์ที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของตัวแปรปัจจัยกับความซื่อสัตย์

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.๒๕๕๑*. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2551.
- กฤตรินทร์ นิมทองคำ. *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความซื่อสัตย์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโท. กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2542.
- ขวัญรัก สุขสมหทัย. *พฤติกรรมการทำงานในหน่วยงานให้บริการประชาชนภาครัฐที่มีแนวโน้มความไม่ซื่อสัตย์ในการทำงาน*. การศึกษาวิจัยหลักสูตรมหาบัณฑิตทางการบริหารสังคม. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ, 2547.
- จามรัตน์ เก็บบุญเกิด. *การเปรียบเทียบมโนทัศน์ทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้หุ่นมือกับการใช้เกม*. วิทยานิพนธ์. กศ.ม.(การประถมศึกษา) ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา, 2534.
- จารุวรรณ อำนวยสมบัติ. *การเปรียบเทียบความสามารถทางการเรียนและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษต่ำ โดยได้รับการสอนด้วยการเรียนรู้ภาษาชุมชน ประกอบการจัดกิจกรรมแบบ CIRC กับการสอนแบบเดิม*. ปริญญาโท. กศ.ม.(การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2545.
- แจ่มจันทร์ เกียรติกุล. *การศึกษาความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน อยู่ในชั้นเรียนของครูที่มีพฤติกรรมทางวาจาและท่าทางแตกต่างกัน*. ปริญญาโท. กศ.ม.(การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2531.
- ดิเรก พรสีมา. *ปฏิรูปการศึกษาไทยอย่างไร*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ ส. รุ่งทิพย์ ออฟเซ็ท, 2543.
- ทิพวรรณ ลิ้มสุชนิรันดร์. *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม*. ปริญญาโท. กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2535.

- บุรชัย ศิริมหาสาคร. **เทคนิคการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์.** กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย, 2546.
- พรรณวดี จันทราช. **ปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตมโนทัศน์ของนักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี.** วิทยานิพนธ์. กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2544.
- พิไลลักษณ์ ทองรอด. **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร .** ปรินญาณินพนธ์. กศ.ม.(การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2547.
- วิวัฒน์ อัสวานิชย์. **ความสัมพันธ์ระหว่างวินัยในตนเองกับความซื่อสัตย์ของเด็กไทย.** ปรินญาณินพนธ์. กศ.ม.กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2523.
- ศิริพรรณ เจริญใจ. **การพัฒนาคุณธรรม 8 ประการ ระดับปฐมวัยโดยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง.** วิทยานิพนธ์. กศ.ม.(หลักสูตรและการสอน) ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร, 2552.
- ชมาพร ศรีอิทธาจิต. **การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อทักษะชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดนครนายก.** ปรินญาณินพนธ์. กศ.ม.(การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2548.
- สไบโชค พูลนวม. **ความสัมพันธ์ระหว่างความซื่อสัตย์สุจริตกับความรับผิดชอบ.** ปรินญาณินพนธ์.กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2523.
- สมาพร ภัทรพงศ์กิจ. **ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้เรียนและการอบรมเลี้ยงดูที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในกลุ่มกรุงเทพมหานคร .** ปรินญาณินพนธ์. กศ.ม.(การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551.
- ลีปนันท เกตุทัต. (2541, กันยายน – ตุลาคม). **การบรรลุการพัฒนาคนในสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคต.** 5(ฉบับที่ 29): 64-66.
- สุมาลี ภูผาลา. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร.** สารนิพนธ์. กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2547.
- เสาวนิจ นิจนันต์ชัย. **การปลูกฝังคุณธรรมความซื่อสัตย์ชุมชนพุทธ คริสต์ อิสลาม.** กรุงเทพฯ : เพื่องฟ้า, 2547.

- อนุศักดิ์ จินดา. *ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดสระบุรี*. ปริญญาโท. กศ.ม.(การวิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2548.
- อุบลรัตน์ โพธิโกสม. *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและความซื่อสัตย์ของเด็กไทย*. ปริญญาโท. กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2523.

ภาษาต่างประเทศ

- Dougherty, Richard M. (1966). *Scientific Management of Library Operation*. New York : Scarecrow, 1966.
- Musses, Paul Henry & Conger, Janeway John. (1956). *Child Development and Personality*. New York : Harper & Brothers, 1956.
- Thompson, Gorge G. (1952). *Child Psychology : Growth Trends in Psychological Adjustment*. Boston : Houghton Mifflin Company
- Walker, Lawrence J. and John H. Taylor. (1991). "Interactions and the Development of Moral Reasoning." *Child Development*. 62(2) : 264-283; April.